

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

27 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Mânăscurtă Igor, Eremciuc Ghenadie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul declarat de către avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Moraru Victor X, născut la X.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 29.12.2021 – 19.08.2022;

Instanța de apel: 06.09.2022 – 13.12.2022;

Instanța de recurs: 30.03.2023 – 27.03.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19 august 2022, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, Moraru Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă - 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei închisorii, urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței.

Până la intrarea în vigoare a sentinței, s-a aplicat față de Moraru Victor, măsura preventivă sub formă de arest preventiv.

S-a încasat din contul inculpatului Moraru Victor, în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în mărime de 1680 lei, ce au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-S-3990 din 05.05.2017.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Moraru Victor pentru faptul că el, în urma înțelegerii prealabile cu Stepan Lunca și încă o persoană neidentificată de organul de urmărire penală - alias „Ion”, la X, aproximativ orele 06:00, având intenția sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului au pătruns în casa Tatianeii Cvindt din X, de unde pe ascuns au sustras bani în sumă totală de 62 000 lei, 2 inele de căsătorie din aur la prețul de 7 000 lei fiecare în sumă totală de 14 000 lei și o brățară din aur la prețul de 1 000 lei, părții vătămate Cvindt Tatiana i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 77 000 lei.

Astfel, Moraru Victor a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, după indicii calificativi: „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- inculpatul Moraru Victor, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i aplica o pedeapsă mai blândă;

- avocatul Jizdan Liliana în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a aplica inculpatului pedeapsă prin prisma art.90 Cod penal.

3.1 În motivarea cererii de apel inculpatul a invocat că, îi pare rău de cele comise și consideră pedeapsa aplicată de prima instanță prea aspră.

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul Jizdan Liliana în numele inculpatului a invocat că, cauza s-a examinat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul nu a solicitat administrarea de noi probe, a declarat că îi sunt cunoscute probele din dosar și nu are obiecții în privința lor.

A menționat că, prima instanță nu a luat în considerație acel fapt că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a fost de acord să restituie paguba. Instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, s-au respins ca nefondate apelurile și s-a menținut sentința fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Moraru Victor urmând a fi calculat din 13 decembrie 2022, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la 19 august 2022, până la 13 decembrie 2022.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Moraru Victor, a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că deși inculpatul în cadrul ședinței preliminare în prima instanță, fiind asistat de apărător, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens, culpa acesteia în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnată se mai probează prin sistemul de probe indicat și anume: declarațiile învinuitului Lunca Stepan care a declarat că în anul X în penitenciar a făcut cunoștință cu Moraru Victor. Ulterior, după ce s-au eliberat prin anul X s-au mai întâlnit și în urma unui conflict au pierdut legătura. Prin anul 2014, în timp ce își ispășea pedeapsa în penitenciar a făcut cunoștință cu o rudă de a lui Moraru Victor, care i-a dat numărul de telefon și au vorbit. După ce s-a eliberat, prin luna mai 2016, a fost apelat de către Moraru Victor, care i-a zis că vrea să se vadă și a fost de acord. Peste câteva zile s-au întâlnit la intrarea în or. X și s-a deplasat la domiciliul său din s. X. Victor i-a zis că s-a certat cu concubina și vrea să își găsească de lucru în mun. Chișinău și l-a rugat să îl primească până își va găsi unde să plece. A fost de acord, mai ales că atunci făcea reparație la casă și avea nevoie de ajutor. A stat aproximativ o săptămână, după care a plecat. Atunci i-a dat niște bani, deoarece la ajutat cu reparația, dar și telefonul fiului, deoarece a lui era deteriorat. În seara aceea a încercat să îl sune, dar telefonul era deconectat. Peste aproximativ 3 zile l-a apelat concubina lui Victor, pe nume „Fenea”, care i-a comunicat că Victor a dispărut. Peste vreo 2 zile l-a apelat din nou „Fenea”, care i-a comunicat că l-a găsit pe Victor, este totul bine, el se distrează, are bani și aur. Peste încă vreo 2 zile la domiciliu a venit Victor îmbrăcat în haine noi, cu încălțăminte nouă și avea un telefon alb nou, dar nu a vrut să îi spună de unde are bani, după care a plecat. Peste o perioadă de timp a fost apelat din nou de concubina lui Victor, care i-a comunicat că ultimul este închis și i-a scris că trebuie să-i dea 4000 lei, dacă nu o să îi facă probleme și de atunci nu l-a mai văzut. La 08.12.2021, în privința acțiunilor învinuitului Lunca Stepan a fost dispusă încetarea parțială a urmăririi penale, în legătură cu faptul că acesta a decedat la 21 septembrie 2021; declarațiile părții vătămate Cvind Tatiana care a declarat, că la 23.06.2016, aproximativ la ora 06.00, au plecat cu soțul la serviciu, iar aproximativ la orele

12.00, ultimul s-a întors acasă când a depistat geamul deschis. Imediat a apelat și i-a comunicat precum că cineva a spart fereastra, iar în casă totul era răscolit și atunci a depistat că persoane necunoscute au sustras banii în sumă de 62 000 lei, 2 inele de căsătorie din aur la prețul de 7 000 lei fiecare, în sumă totală de 14 000 lei și o brățară din aur la prețul de 1 000 lei, astfel cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 77 000 lei. Nu cunoaște cine a săvârșit infracțiunea; procesul verbal de confruntare efectuat între învinuții Lunca Stepan și Moraru Victor, în cadrul căreia ultimul a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate și a indicat direct că a săvârșit infracțiunea împreună și cu participarea lui Lunca Stepan; procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.02.2017, cu participarea învinuitului Moraru Victor, în cadrul căreia acesta a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a arătat că împreună cu Lunca Stepan au pătruns într-un domiciliul din s. X, ce aparține Tatianeii Cvindt, a arătat locul pe unde au intrat, a arătat geamul pe care l-a forțat și a pătruns în domiciliu, precum și locurile pe unde a căutat banii; procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 07.12.2021, cu participarea învinuitului Moraru Victor, în cadrul căreia acesta a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, a susținut declarațiile depuse anterior și a arătat că împreună cu Lunca Stepan au pătruns în domiciliul ce aparține Tatianeii Cvindt din s. X, a arătat locul pe unde au intrat, a arătat geamul pe care l-a forțat și a pătruns în domiciliu și locul pe unde a plecat; planșele ilustrative; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.06.2016, a fost cercetat domiciliul Tatianeii Cvindt, din s. X, în cadrul căreia au fost depistate urme de forțare pe un geam din termopan.

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile inculpatului din care instanța indubitabil a reținut vina inculpatului în comiterea infracțiunii de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăperea cu cauzarea de daune în proporții considerabile, prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că interacțiunea incriminată, în conformitate cu art.16 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave. Stabilind pedeapsa, instanța de judecată a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite.

La caz, instanța de apel a menționat că în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, drept circumstanțe atenuante se reține căința activă. Conform prevederilor art.77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă, instanța a reținut faptul că anterior, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă similară.

Instanța de apel a reținut că, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, stabilește expres că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, instanța de apel ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și judecarea cauzei s-a efectuat în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, se căiește sincer de cele săvârșite, dar și de faptul că inculpatul, cunoștea că în privința sa erau pornite cauze penale, iar ultimul a continuat să comită infracțiuni, rezultă că inculpatul nu a tras

concluziile de rigoare, iar corectarea acestuia nu este posibilă fără a fi supus răspunderii penale cu executarea reală a pedepsei privative de libertate.

În concluzie, instanța de apel a indicat că anume pedeapsa stabilită de prima instanță va executa scopul propus de legiuitor la art.61 Cod penal, or inculpatul nu s-a reeducat și a comis în continuare fapte prejudiciabile, prezentând pericol pentru societate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpatului Moraru Victor să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

5.1 În motivarea cererii de recurs avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului invocă că, instanțele nu a luat în considerare argumentul apărării conform căruia inculpatul Moraru Victor la etapa judecării cauzei în fond, a solicitat examinarea cauzei sale în procedură simplificată, astfel recunoscând în totalitate infracțiunea imputată. Suplimentar, instanțele nu a luat în considerare faptul că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, fiind de acord să restituie paguba.

Menționează că, instanța de apel nu s-a expus asupra inoportunității aplicării art.90 Cod penal, în circumstanțele în care aplicarea prevederii respective a fost o solicitare directă înaintată de către apărătorul apelant. Instanța s-a expus doar asupra problemei aplicării unei pedepse mai blânde, însă art.90 Cod penal, consfințește instituția suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

Afirmă că, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei penale și instituția aplicării unei pedepse mai blânde reprezintă două categorii juridice distincte. Este neclar din ce cauză instanța a omis să se expună asupra oportunitatea/inoportunitatea aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei penale, limitându-se doar la analiza problemei aplicării unei pedepse penale mai blânde.

6. Referința a fost depusă de către procuror, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind inadmisibil și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată conchide că, se imune soluția de a declara inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin.(3) al Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată atestă că, avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului face referire la erorile prescrise la prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, insistând ca pedeapsa aplicată lui Moraru Victor să fie suspendată condiționat potrivit art.90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, prin ce a comis o eroare de drept.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia completului de judecată, nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat în privința inculpatului Moraru Victor pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la criticile invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare înjustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, completul de judecată statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului Moraru Victor o pedeapsă privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art.75 alin.(1) Cod penal).

Mai mult, instanța de recurs atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul Moraru Victor chiar dacă cunoștea că în privința sa erau pornite cauze penale, ultimul a continuat să comită infracțiuni.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Instanța de recurs respinge solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Moraru Victor, și atestă că, suspendarea condiționată ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare a acesteia.

O condiție prevăzută expres în art.90 alin.(1) Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

La caz, completul de judecată atestă faptul că inculpatul a beneficiat de o reducere a pedepsei în temeiul prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acest fapt deja constituind o ameliorare a situației celui din urmă, iar având în vedere că acesta a comis o infracțiune mai puțin gravă anterior fiind judecat pentru comiterea infracțiunilor similare, instanța de apel just a concluzionat că este necesară condamnarea inculpatului potrivit legislației în vigoare, cu dispunerea executării reale a pedepsei închisorii.

Astfel, instanța de recurs remarcă faptul că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate (*pct.4.1, din prezenta decizie*), relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just ajungând la concluzia de a dispune executarea reală a pedepsei.

În concluzie, pedeapsa stabilită de către instanța de apel inculpatului, este echitabilă, întru-cât este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceasta, precum și de către alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, completul de judecată menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza

Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, nu a fost constatată prezența în speță a careva erori, ce ar servi temei de implicare în sensul casării deciziei atacate, recursul fiind vădit neîntemeiat și urmând a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Moraru Victor X*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Eremciuc Ghenadie